వజ్రం

రచన:
శ్రీ ఆడారి. వెంకటరమణ

అర్ధరాత్రి సరిగ్గా పన్నెండు గంటలు. డాక్టర్ లాల్ భవనం ముందు గేటువద్ద గూర్ఖా కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు.

లాల్ పేరు మోసిన డాక్టరు. తన వృత్తిద్వారా లక్షలు గడించాడనే వదంతులున్నాయి. ఏమయినా మనిషి మంచివాడనే నమ్మకం ఉంది.

అంత పెద్ద భవనంలోనూ లాల్ పడకగదిలో మాత్రమే మెర్క్యురీ లైటు వెలుగుతోంది దేదీప్యంగా. ఆలైటు అలా వెలగడానికి కారణం లేకపోలేదు. పదకొండున్నర నుండి పన్నెండున్నర వరకూ ఆగదిలో కేవలం మిస్టర్ లాల్, మిసెస్ లాల్ మాత్రమే ఉంటారు.

ఇంచుమించు రోజూ పరిస్థితికూడా అలానే ఉంది. అలాంటి సమయంలో వరండాలోని జానీ అరుపులు వినిపించాయి. జానీ అంటే డాక్టర్ లాల్ ప్రాణం. జానీ మనిషి కాదు. చాలా విషయాల్లో ఆదర్శంగా తీసుకోగల కుక్క. బలమయిన ఆల్సేషియన్ కుక్క.

జానీ అరుపులు విన్న లాల్ దంపతులు మగత నుండి తేరుకొని ఆతరా బాదరాగా బట్టలుకట్టుకొని గదితలుపులు తెరుచుకొని బాల్కనీ లోనికి వచ్చారు. ఆసరికే కుక్క అరుపు ఆగిపోయింది. చిన్నచిన్న మూలుగులు మాత్రం వినిపిస్తున్నాయి. డాక్టర్ లాల్ గుండె కొట్టుకొనే వేగం ఎక్కువయింది. మిసెస్ లాల్ అయోమయంగా చూస్తోంది. ఏం చెయ్యడానికీ పాలు పోలేదు ఆ ఇంట్లో కుటుంబ సభ్యులు ఈదంపతు లిద్దరే. పిల్లలు కలక్కుండా డాక్టరు కాబట్టి ముందుగానే జాగర్త పడ్డాడు లాల్. అల్లరి చిల్లర గొడవలంటే అస్సలు గిట్టవు లాల్ కి. అందుకే ఏ బంధువునీ దరిచేరనీయలేదు.

క్రింద టార్చిలైట్ వెలుగు వరండా మెట్లెక్కడం కళ్లారా చూసాడు డాక్టర్ లాల్. భయకంపితుడే అయ్యాడు ఆ ఊహవచ్చే సరికి నిలువునా నీరుకారి పోయాడు. "దొంగలు" అరచడానికి గొంతు పెగలడం లేదు కొయ్యబారి పోయాడు. నిలువునా కంపించి పోతున్నాడు. ఆయన భార్య పరిస్థితి వర్ణించక్కర్లేదు ప్రత్యేకంగా.

'దోచుకుంటే దోచుకోనీయ్ ప్రాణాలు దక్కితే చాలు ఎక్కడో దాక్కుంటేసరి' అనిపించింది చివరకు. డాక్టర్ లాల్ కు ప్రాణాన్ని రక్షించుకో డానికి సురక్షితమయిందిగా తోచింది బాత్ రూమ్ ఆలోచన రాగానే భార్యచేయి పట్టుకొని పిల్లిలా బాత్ రూమ్ వేపునడక సారించాడు డాక్టర్ లాల్.

చీకట్లో ముందునుండి "హేడ్సప్" పిడుగులాంటి మాట. స్థాణువై నిలుచుండి పోయారిద్దరూ.

"ఆ వజ్రం ఎక్కడ?'

"ఏ వజ్రం?" వొణుకు స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది గొంతులో.

"మాకళ్ళు గప్పటానికి పయత్నించి ప్రాణాలు తీసుకోకు అనవసరంగా. మా బాస్ అంతా జెప్పాడు. కుమార్ రాజాభార్య అపనిందను భరించలేక వజ్రంమింగి ఆత్మహత్య చేసుకుంది. చావుకి కారణం ఏమిటో తెలీక నీదగ్గరకు తీసుకొస్తే ఆరాజా కుటుంబాన్ని మోసగించి నువ్వా వజ్రాన్ని కాజేసావ్. ఆ వజ్రం ఖరీదెంతో తెలుసా? పాతిక లక్షలు' చివరి మాటల్ని నొక్కిపలికాడు ఆగంతకుడు. ఆ ఆగంతకుని కంఠం కంచు గంటలా మోగుతోంది, ఒక్కో మాటకు బెదిరిపోతున్నాడు డాక్టర్ లాల్.

అనవసరంగా నోరు జారితే పాతిక లక్షల ఖరీదు చేసే వజ్రం దక్కకుండా పోతుంది. తన ప్రాణంకూడా పోతుంది. కర్తవ్యం బోధ పడలేదు డాక్టర్ లాల్ కు.

"తొందరగా చెప్పు" గద్దించాడు మరో ఆగంతకుడు. మొత్తం ముగ్గురులా వుంది వచ్చింది. అవసరం అయితే ప్రాణాలు కూడా తీసేలా వున్నారు.

"ఆ వజ్రం గురించి నాకు తెలియదు" బుకాయించాడు డాక్టర్.

"నిజం చెప్పు" గర్జించా డొకడు.

TRADE MARK
PANJU TEX
సాటిలేని
పంజుటెక్స్
పిటెక్స్ హీరో
హాంకాంగ్ ఫైన్
మరియు అనేక రకముల తయారింపులు
తయారించువారు:
ది పంజు టెక్స్‌టైల్స్
తిరుపూరు-638602.

"నే చెప్తున్నది నిజమే".

"కాదు"

"నిజం"

"ఢాం"మని శబ్దం లేకుండానే రివాల్వర్ పేలింది.

డాక్టర్ నేలమీద కూలి పోయాడు.

"తెలివి తక్కువ పని ఎందుకు కాల్చావ్ అప్పుడే"

"చాల్లే తెలివి"

"మీరిద్దరూ వెళ్ళి వెతకండి" ఇద్దరూ బయలు దేరారు.

"నీకు తెలుసా వజ్రం సంగతి?" అడిగాడు కిషన్ లాల్ ని.

"తెలీదు" వణికి పోతోంది కళ్ళెదుట జరిగిన ప్రాయశ్చిత్తం చూసి. తెలిస్తే చెప్పేదే.

"నిజంగా"

"దేవుడితోడు నాకు తెలీదు"

"ఆ వజ్రం సంగతి చెప్పు" అన్నాడు.

"తెలీదని ఇందాకే చెప్పాను" అంది రోజా.

"ఎలా తెలుస్తుంది నే చెప్పిస్తాను నువ్వెళ్ళి వెతుకు" అన్నాడు వెతక డానికి వెళ్ళిన ఇద్దరిలో ఒకడు తిరిగొస్తూ.

"ఇప్పుడు చెప్పు నిజంగా తెలీదూ"

"నిజంగా తెలీదు" అంది రోజా.

వాళ్ళిద్దరి మధ్య మరో పదినిమిషాల పెనుగులాట. మరో పదినిమిషాలకుం తరువాత మూడోవాడు కూడా ఘోరంగా రోజాను హింసించాడు.

ఆఖర్న ఆ వజ్రం ఆచూకీ తెలీక పోతూ రోజాను కాల్చాడు రివాల్వర్ తో. రోజా కూలిపోయింది.

శవాల్ని దాటుకుంటూ క్రిందికి దిగారు.

జానీ అచేతనంగా పడి ఉంది గుమ్మం మధ్య.

ఆ ఆగంతకుల్లో ఒకడు తక్కను బెల్ట్ పట్టుకొని కాంపౌండు గేటు వరకూ ఈడ్చుకొచ్చి రోడ్డు మీదకు మాపాడు ఎవ్వరూ కల్పించలేదు రోడ్డు మీద కొంత దూరం ఈడ్చి కెళ్ళి చెత్తకుండీలో పడేసి తిరిగొచ్చారు.

ఈ సమయంలో గూర్ఖా శవాన్ని గుబురుగా ఉన్న పొదల మధ్య దాచేసొచ్చారు ఖంగా ఇద్దరూనూ.

వచ్చిన పని అవలేనందుకు బాస్ ఏమంటాడో అనే భయంతో రోడ్డు మీద కొంత దూరం నడక సాగించి తోటలో దాచిన కార్లో కూర్చున్నాడు.

కారు రివర్స్‌గేర్‌లో రోడెక్కి ముందుకు దూసుకు పోయింది స్పీడుగా.

బళ్ళున తెల్లవారింది.

ఉదయం ఆరున్నరయింది.

మున్సిపాలిటీ బండిమీద ముసుగేసుకొచ్చున్న మున్సిపాలిటీ మనిషి మున్సిపాలిటీని కసిగా తిట్టుకుంటూ ఎద్దును కొరడాతో కొట్టాడు. "యెదవుద్యోగం గానీ పొద్దున్నే తెడవ పన్లన్నీ చేయాల" అని మనసులో తిట్టుకొని దుక్కు టిని కొంచెం వెడమీదకు సవరించాడు.

అలవాటు ప్రకారం ముందు ఎద్దు తర్వాత బండి ఏ పెంటకుప్పని చూసినా ఏ చెత్త కుండీని చూసినా ఆగి పోవడం పరిపాటి ట్రైనింగ్ ఊరికే పోతుందా?

ఆగిపోయిన బండిలోంచి దిగాడు మున్సిపాలిటీ మనిషి. కుప్పగా పడున్న చెత్తను బండిలో పోసాడు తట్టతోని కత్తి బండి మళ్ళీ ముందుకు కదలింది.

"ఒరేయ్ అప్పుడూ బండా వరా రాత్రి రెండెలకలు సచ్చినాయి అవి పైన పారేత్తే కోళ్ళు తెగులొత్తుందనీ పకోడిలు దెబ్బలాడ్తాన్నరూ నీబండిలో ఏస్కోపో" అంటూలోపల కెళ్ళిన పెద్దమనిషి రెండు ఎలుకలతోకలూ పట్టుకొని పైకొచ్చి బండిలోని కిగిరా వేసాడు.

అప్పుడుకి మరీ కోపం ఎక్కువయింది.

"ఊళ్లో సచ్చిన ప్రతిపీనుగా ఈబండి మీదే సవారీ చెయ్యాల్సొస్తోంది" అని విసుక్కున్నాడు.

మళ్ళీ బండి కదిలింది.

బండి మీదకూచున్న అప్పుడు డాక్టరుగారింటి కేసి చూసాడు. డాక్టరుగారు మొహం కడుక్కొంటున్నట్టు మిడి. సర్వీసులో ఈ కైటుకి డాక్టరుగారు మొహంకడక్కుండా కనిపించక పోవడం ఇదే మొదటి సారి అప్పడికి.

బండి ముందుకు పోతూనే ఉంది.

అప్పి తలపుకొచ్చింది అనుకోకుండా అప్పడికి వొళ్ళు తియ్యని కోర్కెలతో నిండిపోయింది.

అప్పుడుకి బండి ఆగిపోయేదాకా బండిమీద ఉన్నా ననే ధ్యాసే లేదు.

బండిదిగి చెత్తకుండీలోని చెత్తకోసం వంగాడు. కుక్క చచ్చిపోయిన కుక్క. చీమలు పట్టిన కుక్క.

కుక్కను అమాంతం ఎత్తి బండితొట్టిలో పడేసాడు. ఊళ్లో ప్రజల్నీ, ఏలుతున్న నాయకుల్నీ, పెరిగిపోతున్న కుక్కల్నీ, చచ్చిన కుక్కల్ని చెత్తకుండీలో వేసే చెత్త మనుషుల్నీ చిత్తుగా తిట్టి పారేసి బండిని ముందుకు పోనిచ్చాడు.

బండి మీద కూచొని మళ్ళీ అప్పి స్మృతుల్లోనికి జారిపోయాడు. అప్పి... అప్పి నిజంగా మెరుపుతీగలా ఉంటుంది.

ఇంట్లో వొప్పుకున్నా ఒప్పుకోక... వాళ్ళొప్పుకోడమేటి దాన్నెలాగయినా పెళ్ళాడాల తప్పనియ్యాలి అప్పుకుంటది వైపు... సినిమాలో పాట్లాడు కన్నట్టు అలా... అలా గాల్లో తేలిపోయి... అప్పికి నేనంటే యిష్టమేనా? యిష్టం కాకపోతే ఆరాత్రి "రాయేగుంటా" అంటే ఛీ... పాడుకావ అంది నా యిష్టం లేక పోతే అలాగంటుందా?

[illegible] ఎప్పుడన్నా [illegible] టరిగా [illegible] అప్పుడు [illegible]

[illegible] అప్పుడు. "ఎంత [illegible]

బనియన్ల తయారింపులో
మా ప్రత్యేక తయారింపులు
★ గాయత్రీ ఫైన్ - సరైన కొలత
★ విస్పా ఫైన్ - సరైన కొలత
★ T.N.H స్పెషల్ - సరైన కొలత
★ హాంక్ కాంగ్ - (రీసైజు)
★ నైలాన్ బనియన్లు (రీసైజు)
T.N.H TRADE MARK
తయారించువారు:
ది నంజప్పా హొజియరీస్ తిరుపూరు-2

దేటి?" కాకు డ్రైవరు మాటలు అప్పుడుకి కోపం కలిగించినప్పటికీ తప్పు తనదిగాబట్టి నోరు మెదపక ఊరుకున్నాడు.

రెండు వీధుల్లోని చెత్తనూ మోసుకొని ఊరవతల స్మశానం వేపులాగడం మొదలు పెట్టింది అప్పుడు ఎద్దు చెత్తనంతా అక్కడ కుప్పపొయ్యడం అలవాటు ఆ ఊరి మునిసిపాలిటీకి.

ఎలాగయితేనేం స్మశానంచేరి అక్కడి చెత్త దగ్గర, బండిలోని చెత్తనూ, చెత్తతో పాటు, చచ్చిన కుక్క, ఎలకల్నీ పడేసి, మళ్ళీ బండిమీద ఊరివేపు తిరుగు ముఖం పట్టాడు, ప్రక్కనే ఉన్న గంగరాని చెట్టు పుల్లను విరచి నోట్లో మొహం పుల్లగా పెట్టుకొని.

డాక్టర్ లాల్ హత్య

పేరుమోసిన డాక్టర్ ఎల్. కమల్ లాల్‌నూ, ఆయన సతీమణి రోజానూ నిన్నరాత్రి రివాల్వర్‌తో ఎవరో దుండగులు హత్యగావించారు. జానీ పేరుగల కుక్క కూడా కనిపించడం లేదు. గూర్ఖాను కూడా హత్యచేసి ప్రక్కనే ఉన్న తుప్పల్లో పడవేసారు. స్థానిక ఇనస్పెక్టర్ రఘురాం ఈ కేసును దర్యాప్తు చేయడానికి పూనుకున్నారు. శవాలను పోస్ట్ మార్టం చేయగా నిన్న రాత్రి సరిగ్గా పన్నెండు గంటలకు హత్యలైనట్టు తేలింది. లాల్ ఇనప్పెట్టె నుండి పాతిక వేలు దాకా దొంగలు దోచుకున్నట్టు తెలుస్తోంది. ఆసక్తికరమయిన విషయమేమిటంటే — డాక్టర్ లాల్ భవనాన్ని పరిశీలించగా ఆయన అంతరంగిక డైరీ దొరికింది. దానిలో పిబ్రవరి పన్నెండున కుమారి [illegible] పోస్టుమార్టం చేసి

నప్పుడు వజ్రాన్ని కాజేసినట్టు రాసుకున్నాడు. ఫిబ్రవరి ఇరవైన ఆ వజ్రాన్ని మరో తోలుసంచీలో వేసి జానీ అనబడే తన కుక్క మెడతోడలో పెట్టి కట్టినట్టు తెలుస్తోంది. ఈ కుక్క మాయం కావడానికీ ఈ హత్యకూ సంబంధం ఉండే ఉంటుందని రఘురాంగారు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు.

అంతవరకూ చదివి పేపర్ను మడిచి పెట్టుకుంటూ లేచాడు ఇన్స్పెక్టర్ రఘురాం.

రఘురాం దృఢకాయుడు. ఆజాను బాహుడు. కర్కోటకుడనే బిరుదు కలవాడు. తెలివైన, చురుకైన వాడు. ముప్పయ్యేళ్ళ యువకుడు.

జావా మోటార్ సైకిల్ మీద కూర్చుని స్టార్టు చేసి ముందుకు కదిలాడు.

'అప్పుడూ కుక్కను చూసావా?' సౌమ్యంగా అడిగాడు రఘురాం. అప్పుడు ఇన్స్పెక్టర్ను చూడగానే భయపడిపోయాడు.

"చూసానండి"

"ఎలాగుంది"

"వల్లగానండీ'

"సరే! ఏంజేసావ్ దాన్ని?" అన్నాడు రఘురాం.

"బండిలో ఏసుకొని చెత్తతో పారేసానండి"

"ఎక్కడ?"

"ఇంకెక్కడండి? ఆ కాటి కాడే"

"వెనకాల కూర్చో ఎక్కడ పారేసావో చెప్దువుగాని"

"అమ్మబాబోయ్. ఇదంటే నాకు భయమండి" మోటారుసైకిల్ని చూసిన బెదురు గొడ్డులా అన్నాడు అప్పుడు.

"పర్లేదుగాని కూర్చో"

మొత్తానికి ఎలాగో కూర్చున్నాడు వెనక సీట్లో అప్పుడు. జావా ముందుకు కదిలింది.

'కొంచెం నెమ్మదిగా పోనీండి' అందాం అనుకున్నాడు కాని భయమేసింది అప్పుడుకి ఇన్స్పెక్టర్ దుస్తులు చూసి.

పదినిమిషాల్లో స్మశానం చేరుకున్నారు ఇద్దరూ కలిసి.

అప్పుడు ఆగిపోయాడు.

"ఆగిపోయావేం" అడిగాడు రఘురాం.

"ఇక్కడే పడేసానండి లేదు" అంటూ రెండు ఎలుకల్ని చూస్తున్నాడు ఆశ్చర్యంగా. అప్పుడు.

రఘురాం ఉత్సాహం నీరసించి పోయింది.

చచ్చిపోయిన కుక్క ఏమై యుంటుంది?

తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ చుట్టూ పరిశీలిస్తున్నాడు.

చచ్చిపోయిన కుక్కను ఎంత జాతిదైతే మాత్రం ఎవరు తీసికెళ్తారు?

పోనీ ఏవైనా ఈడ్చుకు పోయాయా? అయితే అవ్వొచ్చుకూడా. రాబందులుగాని, నక్కలుగాని ఈడ్చుకు పోయుండొచ్చు.

ఆ ఆలోచన వచ్చిన వెంటనే తలెత్తి చుట్టూ కలయజూసాడు రఘురాం.

గంగరావి చెట్టుక్రింద ఎవరో ముగ్గురు మగాళ్ళు ఒక ఆడ మనిషీ ఉన్నారు. ఆడమనిషి ఏడుస్తోంది.

అటు వేపు కదిలాడు ఇన్స్పెక్టర్ రఘురాం.

"మీ రెవరు? ఇక్కడెందుకున్నారు?"

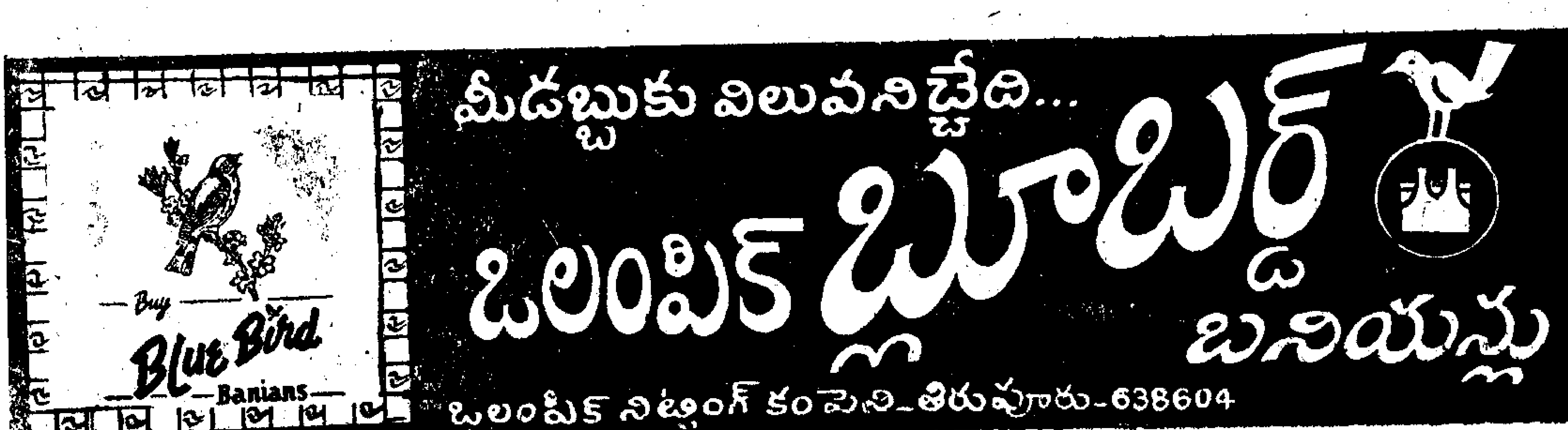

ఇనస్పెక్టర్ దుస్తులు చూసి బెదిరి పోయారు.

అందులోని ఒక మగాడు "మేం నక్కలోళ్ళమండీ. మేం ఎక్కడుంటే అక్కడే నండి ఇల్లు"

"ఆ మనిషేడుస్తోందెందుకని"

'దాని కొడుకు సచ్చిపోనాడండి నిన్న"

"ఎందుకని?" ఆసక్తిగా అడిగాడు రఘురాం.

"ఆడేటి సెప్తాడండి. యివరంగానే సెప్తాయినుకోండి.

పూటకుతిండి సంపాయించలేని దద్దమ్మను ఈ ముగ్గురూ నన్నుంచుకున్నారండి ఉంచుకున్న యెదవలు కన్నోడికి యింత పెట్టాలా ఆ కలేత్తే? అబ్బే ... ఆలకే లేంది ఇంక మాకెక్కడెడతారు?

నక్కలు తింటం అంటే అలవాటు. ఈ యెదవలు నిన్న కుక్కను పట్టుకొచ్చి కైమా సేత్తన్నారు. ఓ అమ్మకు చెయ్ జాసి రెండురూపాయలు సంపాయించి బియ్యం కొనుక్కొచ్చి వొండడానికి సిద్ధపడ్డాను. బిడ్డ కానిసూత్తే అదేదో తెల్లగా మెరుత్తోంది ఆడుకుంటున్నాడు దాంతో. ఆటు ఆలు కైపులో కైమా సేత్తన్నారు.

"ఇంతలో బిడ్డడు కేర్ బెట్టిసచ్చాడు. ఎందుకు సచ్చాడో ఎంత సచ్చినా తెలీలేదు. ఆఖరికి ఏడ్చి ఊరుకున్నా" అని ఆగింది ఆమె.

అప్పుడు ఆమె చెప్తున్నది కుడ్లప్పగించి చూస్తున్నాడు.

ఇనస్పెక్టర్ మగాళ్ళ వేపుతిరిగి "తెచ్చిన కుక్క అక్కడదేనా?" చెత్తకుప్పలు చూపిస్తూ అడిగాడు.

"అవునండీ" తలూంచుకున్నారు. ముగ్గురూ.

"దాన్ని కోసేటప్పుడు కుడి తొడలో ఏమీ లేదా?" అడిగాడు రఘురాం.

ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

"చెప్పరేం?" గద్దించాడు ఇనస్పెక్టర్ రఘురాం.

"నిజం సెప్తున్నా అయ్యగోరూ! నిన్న మేం తాగిన్నాం. అప్పుడు కుక్కను కోసేడప్పుడు దాని కుడి తొడ్లో ఓ తోలుసంచీ దొరికిందయ్యా పళ్ళతో లాగి చింపాను. గోళీలా మెరుస్తున్నది ఉంది లోపల. బిడ్డడు ఏడుస్తుంటే వాడి వేపు విసిరాను. వాడు దాంతో ఆడుకుంటూ ఊరుకున్నాడు. అది మింగేసి 'కేర్' మని అరిచి చచ్చాడు దొర. ఈ సంగతి దాన్తో చెప్తే విరుచుకు పడ్తదని చెప్పలేదు" ముగించాడు అతగాడు అసలు విషయం చెప్తూ.

ఈ వజ్రం సంగతి ఇప్పుడు పూర్తిగా తేలిపోయింది.

"చనిపోయిన మీ అబ్బాయిని ఏం జేసారు?" అడిగాడు రఘురాం.

"పాతేసామండి" ఓ మగాడి సమాధానం.

"ఎక్కడ?" ఆసక్తగా రఘురాం ప్రశ్న.

"దో అక్కడ" చూపించాడొకడు.

"పదండి అక్కడకు" చూపించాడొకడు,

కొంత దూరం నడిచారందరూ.

"ఇక్కడే నండి" చూపించాడు.

'అప్పుడు, నువ్వూ సాయం చెయ్. త్రవ్వి ఆపిల్లాడ్ని పైకితియ్యండి మనిషికి పదేసి రూపాయలిస్తాను.

అప్పడితోపాటు ఉత్సాహంగా ముగ్గురూ త్రవ్వడం మొదలెట్టారు.

రఘురాంకు గర్వంగా ఉంది. వజ్రాన్ని పరిశోధించినందుకు.

కొంతసేపటికి ముగ్గురూ ఆగిపోయారు, త్రవ్వడం మాని.

అక్కడ వికృత మయిద పసివాడిశవం.

ఆనందంగా అటు వేపు చూసాడు రఘురాం.

పాతిక లక్షల విలువ ఇప్పుడా కుర్రాడి విలువ.

గోనె సంచి తెప్పించి అందులో పిల్లాడ్ని వేసి అప్పడికి అప్పగించాడు ఆ శవాన్ని.

అప్పుడు భయంగా మోస్తున్నాడు.

ముగ్గురికి మూడు పదిరూపాయలు నోట్లిచ్చి మోటార్ సైకిల్ స్టాండ్ తీసాడు రఘురాం.

అప్పుడు ముందు శవంతో నడుస్తుంది, వెనుక రఘురాం 'జావా'తో నడుస్తున్నాడు.

రఘురాం అనుకున్నాడు 'పోస్టుమార్టం జరిగేటప్పుడు డాక్టర్ దగ్గరే ఉండాలి' అని

హంతకుల విషయం రఘురాంకు గుర్తొచ్చింది.

మనసు చివుక్కు మంది. ఆలోచనలో పడాడు నడుస్తూనే.